

ligeledes give den en rundelig Frist — hvor lang denne skal være, er vanskeligt at sige paa staaende Fod, det kan overvejes i Udvalget — til Afvikling, saa at der kommer Sikkerhed og Ro over Nationalbankens Dispositioner, og endelig, at man føjer den i dens Ønske om, at Bankkommissæren herefter skal være Handelsministeren. Reservefondsbestemmelsen kan jeg selvfølgelig godt gaa ind paa, og fremdeles kan jeg efter mit Standpunkt naturligvis ogsaa gaa med til at nedsætte Afgiften. Jeg hører ikke til dem, der er kedede af, at der tjenes Penge her i Landet, og jeg under gerne det seddeludstedende Institut, at det tjener nogle Penge en Gang. Jeg er af den Mening, at man ikke kan sige om 5 pCts-Bestemmelsen, at den egentlig er indsat for at betage Nationalbanken Fristelsen til at udvide Seddelmængden paa Tidspunkter, hvor det ikke er nødvendigt, thi ifølge hele denne Bestemmelses Karakter — „under særlige Forhold“ o. s. v., o. s. v. „kan der meddeles Banken Lempelser“ — og ifølge hele den Udtryksmaade, man har brugt i Punkt 8 af den nuværende Lovs § 7, er det klart, at man — saaledes som det ærede Medlem fra Æbeltoft gjorde opmærksom paa — netop har haft et saadant Tilfælde som det nuværende for Øje, hvor Nationalbanken, ikke for sin egen Skyld, men for Samfundets, maa og skal og bør udstede flere Sedler end sædvanligt. Men er det for Samfundets Skyld, er det overhovedet netop af Hensyn til Omsætningens Krav, at man kommer til Regeringen og ønsker en saadan Udvidelse, saa er det heller ikke meningsfuldt at sige: Du skal betale Penge for det. En hel anden Betydning har Bestemmelsen i den tyske Bankoktroj, hvorefter Rigsbanken glider automatisk ind i Afgiften. Der er det netop Tanken, at Bestemmelsen skal virke regulerende, og den skal være en Hemsko mod, at Rigsbanken under Forhold, der blot er en lille Smule anormal, skal lade sig friste af Hensyn til Aktionærernes Fortjeneste til at gaa ud over det sædvanlige. Men saaledes som Bestemmelsen er indsat her, synes Formaalet mig at være noget andet. Det er en Sikkerhedsventil, man vil have, og Sikkerhedsventiler skal man ikke belæsse med

en Vægt — heller ikke med en Guldvægt —, der er saa tung, at de ikke kan aabne sig let. Derfor vilde jeg ogsaa være tilbøjelig til under saa ekstraordinære Forhold som de nuværende helt at frigive denne Afgift. Men denne Side af Sagen kommer det ikke an paa, og vil Nationalbanken nøjes med blot at svare Halvdelen af den højeste Diskontosats, mener jeg, Bestemmelsen er et underordnet Punkt, som man let kommer over.

Justitsministeren (Zahle): Mangen en vil maaske forbavses noget, naar jeg begynder med at takke den sidste ærede Taler (Schovelin) for den ubetingede Tilslutning, han gav det foreliggende Lovforslag. Der er imidlertid ikke Grund til at forbavses derover, thi det gjorde det ærede Medlem. Jeg indrømmer, at det varede længe, inden han gjorde det, og at det en Tid saa ud til, at han vilde gøre noget helt andet, og hvis Dunkelhed var det samme som Lærdom, var det ærede Medlem overordentlig lærd som Nationaløkonom og indsigtfuld i denne Sag. Men det er jo ikke helt det samme, og det er derfor ikke saa forstaaeligt, hvorfor det ærede Medlem holdt den lange dunkle Tale, i hvilken han syntes skarpt at kritisere Lovforslaget, som han til sidst sluttede sig til i alle Hovedpunkter.

Det ærede Medlem (Schovelin) fik en Duft i Næsen, ja, fik flere Dufte i Næsen, som forekom ham underlige og blandede. Man skal nu tæmme sin onde Tunge, og jeg skal derfor ikke udtale mig om, hvad Aarsagen til den Optræden, som det ærede Medlem har vist i Dag, kan have været, skønt man nok ogsaa ved den kunde lugte noget, hvis man vilde undersøge den nærmere. Det skal jeg, som sagt, ikke gøre, men blot, naar det ærede Medlem antydede, at der var en Sammenhæng mellem Statslaanet og nærværende Lovforslag — noget, som for øvrigt ikke vilde have med Egennytte at gøre for Statens Repræsentants Vedkommende, og mærkeligt nok brugte det ærede Medlem Betegnelsen „Egennytte“ i denne Sammenhæng —, paa Finansministerens og egne Vegne erklære, at der ikke er vekslet et eneste Ord om det foreliggende Lovforslag, den Gang Statslaanet blev aftalt